

made in BACKA

Seroj
arbetar för
rättvisa

Sid 3

Marika
kan mycket
om romer

Sid 4

Kristina
tycker att
politik är kul

Sid 9

FOTO: HOMEIRA TARI

OMSLAGSBILDEN: Stående längst bak, från vänster: Emanuel, Ebru och Bato. Därefter sittande Hussein, Marino, Marvin, Marcell och Yassin. De som ligger heter Mohammed (gul tröja), som framför sig har Vedato, Armin, Berkant och Mohammed.

Nr 14 2013

Tidningen Made in Backa ges ut av Författarcentrum Väst med stöd av Göteborgs Stad Norra Hisingen. Tidningen distribueras gratis till samtliga elever mellan 10 och 13 år i Backas skolor.

Göteborgs Stad
Norra Hisingen

Chefredaktör/ansvarig utgivare
Homeira Tari, 070 751 64 28
homeira.tari@madeinbacka.com

Redigering & grafisk form
Stefan Eliasson, 073-919 14 12
stefan@eliassoninformation.se

Administration
Majvi Liljegren
majvi.liljegren@forfattarcentrum.se

Tryck
Hylte Tryck AB

Hemsida
www.madeinbacka.com
Ansvarig: Sahar Amini

FOTO: HOMEIRA TARI

Bakre raden fr v Gibou, Steven, Danial, Tanaz, Emanuel, Azra och Eva. Längst fram: Tommy, Bato, Robin, Emanuel (Manche).

Varma leenden välkomnade oss på museerna

UNDER den här sommaren har tio ungdomar med italiensk, iransk, irakisk, turkisk, makedonsk, kurdisk, svensk och libanesisk bakgrund jobbat tillsammans med mig och min arbetskamrat Tommy Westers i Röda stugan. Vi har gjort ett fantastiskt jobb tillsammans. Ett antal ungdomar har också gjort reportage om andra aktiviteter.

Vi har jobbat på Backa Röds magiska och kärleksfulla mark men vi har även vandrat som romer från den ena platsen till den andra för att lära oss om olika kulturer och världar, kulturer som gömmer sig i osagda, sorgliga och glada sagor och i världar som doftar politik, kamp, rättvisa och mycket annat.

Vi har varit med våra ungdomar i stads- huset och träffat Seroj Ghazarian, en kunnig och intressant man som inte sitter bara på kunskapens stol utan vill dela sin kunskap med hela världen. Seroj bemötte oss med gästvänlighet, mandeltårter, te, kaffe och en enormt positiv energi och kunskap som påminner mig om John Lennons låt Imagine, en fredlig värld åt alla. Han svarade på våra frågor i en och en halv timme. Tiden gick utan att någon av ungdomarna fick myror i kroppen av rastlöshet.

Vi har också tillsammans med 30 barn och ungdomar besökt Stadsmuseet och tittat

på utställningen "Vi är romer" och även varit på Konsthallen och Konstmuseet och tittat på konstnärernas läskiga, filosofiska, nakna och vackra tankar. Det finaste var att så fort vi presenterade oss och berättade att vi var från Backas fritidsgård så välkomnades vi med varma leenden. Det kommer ingen av oss att glömma!

I Backa Röd har vi med hjälp av vuxna, och våra barn och ungdomar spridit kulturs frö i varandras själar, vattnat och gödslat den med själens svett. Frukten av detta arbete plockar ni i detta nummer. För att avlägsna hat och fientlighetens rötter där vi bor i behöver vi blomstra i internationell kultur och ha förstärkelse för varandras skillnader.

Till sist vill jag passa på och tacka alla barn, ungdomar, politiker och kulturarbetare som har hjälpt oss att än en gång berika tidningen Made in Backa.

FOTO: DANIAL NAZEM

Med all kärlek och respekt
Homeira Tari
Kulturpedagog och författare

FOTO: HOMEIRA TARI

Rättvisa och jämlikhet är viktigast av allt för Seroj

SEROJ GHAZARIAN bor i Lundby och har två barn och en särbo som bor i Mölndal. Hans modersmål är armeniska och hans andra språk är persiska. I skolan fick han lära sig båda språken och därmed båda alfabeterna.

Hans barndom var fattig och han hade både bra och mindre bra tider som ung.

Han berättar själv att han märkte en stor skillnad mellan grundskolan och gymnasiet då han förflyttades till en ny miljö med studenter från högre klasser. Han nämner även att han lärt sig en viktig sak – att man kan slå, men inte med nävarna utan med språket.

Göteborg är inte hans födelsestad men hemstad och Hisingen

är hemtrakten, där han trivs och har det bra. Han har bott i Göteborg i 32 år och kom hit år 1981.

Att Seroj kom till Sverige berodde på att han flydde från militärtjänsten i Iran. Han kände bara en person som bodde utomlands, i Sverige. Därför blev Sverige landet han flydde till.

När vi frågade honom om vad han visste om Backa så svarade han att han inte visste mycket, förutom att det är ett blandat område med både höghus och villor.

Seroj som många andra vet att Backa fått ett dåligt rykte, bland annat i medierna.

Han säger att ett områdes rykte kan förstöras över en natt men att det kan ta flera år att förbättra ryktet.

Allas rätt till kärlek

När vi frågar Seroj vad han tycker om homosexualitet, svarar han att det handlar om rätten till kärlek.

– Vi lever i ett samhälle präglad av normer och det som inte följer dessa, anses vara fel och "onormalt". Detta är såklart fel. Vi bör respektera alla människors rätt till kärlek.

Det han värdesätter mest i sitt liv är sina barn och andra relationer, och i samhället är det rättvisa och jämlikhet.

Han har inte så mycket åsikter om trängselskatten för han har varken körkort eller bil men han tycker att i ett område som Backa ska trängselskatt inte gälla.

Seroj har varit chef för jämlikhet och mångfald och även varit kurator, men jobbar numera som utvecklingsledare, där han arbetar med mänskliga rättigheter.

Han träffar ungefär 5 000 personer per år som vill göra allt för att förbättra Göteborg.

Seroj har alltid jobbat med samma frågor, det positiva med hans yrke tycker han, är möjligheten att träffa nya människor. Det negativa kan vara att han ibland känner att han inte alltid räcker till.

Därför finns rasism

Seroj anser att det finns rasism för att vi människor vill ha enkla svar.

– Därför hittar vi en syndabock att skylla allt på, det handlar även om makt och normen i Sverige.

Rasister tror att bara för att man är svart/vit är man mer värd än någon annan, eller att en religion eller hårfärg är mer värd än en annan.

Integrationen är inget nytt problem, tycker han.

– Det är fortfarande majoriteten som bestämmer över integrationen. Vi grupperar oss hela tiden och det finns grupper som är utanför och som är i behov av att höras. Exempelvis så är Pride-festivalen viktig i denna aspekt.

För Seroj är politik viktigt för att förändra saker och ting i ex samhället man lever i.

Det är också bra att veta att alla är politiska och inte bara personer som jobbar inom politik.

Alla har fördomar

Rättegångarna i Sverige är inte alltid rättvisa vilket vi ibland kan tro. Domare och advokater är fortfarande en del av normen och har också fördomar.

Vi alla har fördomar, det sitter i ryggmärgen och detta måste man vara medveten om, för om man inte är det kan man döma fel, vilket leder till orättvisa.

Diém, Robin, Tanaz, Emanuel, Manche, Songül, Ebru, Steven, Danial, Bato

Längst fram sitter Bato och Songül. Stående fr v Seroj, Robin, Emanuel, Ebru, Tanaz, Diém och Homeira. Längst bak: Steven, Danial, Tommy, Emanuel (Manche).

Marika är guide på Stadsmuseet

UTSTÄLLNINGEN Vi är romer är en del i projektet Rom san – är du rom? – och har gjorts i samarbete mellan romska aktivister, frilansare och Göteborgs Stadsmuseum. Utställningen bygger på personliga berättelser om vad det kan innebära att vara rom idag.

I utställningen träffar du Rosa, silversmed och aktivisten Daniel, som bor i Majorna med rötter i Balkan, som säger sig alltid vara rom först och främst, Wicia, musiker och nyväckt aktivist, Soraya som berättar i utställningen när hennes mamma tvångssteriliserades, Maurius som delar husvagn med flera andra och försöker klara av sina gymnasiestudier. De och många fler berättar sina historier. Utställningen beskriver också romernas historia och deras vandring från Indien till Europa, språk, och kulturarv. Även hantverk, smide traditionella kläder och musikinstrument visas.

Under sommaren har vi besökt Stadsmuseet två gånger. Första gången var vi där tillsammans med 30 barn – ungdomar och våra ungdomshandledare. Andra gången var det bara jag, Danial och Homeira som var där för att intervjuar Marika Kaj som arbetar på museet och berättar om föreställningen för besökarna.

Marika är 30 år och är svenskrom. Hon pratar svenska och romani. Hon är född och uppvuxen i Stockholm men idag bor hon på Hisingen i Göteborg. Marika gifte sig när hon var väldigt ung. Hon har två söner. Efter grundskolan gick hon på Agnesbergs folkhögskola och tog studenten 2010.

Marika och hennes tre arbetskamrater guidar klasser och andra grupper och personer som kommer till utställningen.

– När jag pratar om romer så läser jag inte innantill, utan jag pratar från hjärtat, säger Marika.

Hon har alltid lyssnat på historier om romer som hennes

Songül, Marika och Danial.

”När jag berättar om romer så pratar jag från hjärtat”

familj och släkt har berättat för henne, historier som inte står i några böcker.

Det var i slutet av 1800-talet som romerna kom till Sverige via Ryssland.

Hur länge har det tagit att bli klar med utställningen?

– Två till tre år, tror jag. Mellan 23 mars 2013 och 12 januari 2014 kommer utställningen att pågå i Stadsmuseet. På invigningen besökte 4 700 personer utställningen och det är första gången som Stadsmuseet haft så många besökare.

När vi frågar Marika varför utställningen visas just på Stadsmuseet får vi höra att det beror på

att den handlar mycket om romer som har bostad i Göteborg. Det är Bagir och några andra personer som har jobbat med utställningen och anledningen är att de ville fördjupa sig och att folk skulle få reda på hur romer har haft det i Sverige.

– Jag vill att folk ska komma med okunskap till utställningen och gå ut med kunskap om romer. Bagir har jobbat med romer i flera år och Ingrid Schiöler har också jobbat över 30 år. Hon har alltid varit med oss och vet mycket om oss.

Vad har ni för traditioner?

– Romer har många olika traditioner. Till exempel när man är flicka och inte gift får man inte ha kjol

på sig utan man ska ha byxor. En annan tradition är att när man har bröllop så är det jättestora fester. När jag gifte mig kom det 600 personer till mitt bröllop. Och det var mycket mat och dryck. En annan tradition är att svenska romer firar, jul och påsk som de flesta andra svenskar men vi firar också 8 april som är romernas nationaldag. Då hissar vi den romska flaggan.

Det är många som brukar kalla sig för zigenare men alla är romer.

Hjulet är en symbol för att romerna har vandrat mycket förr i tiden med häst och vagn.

**Songül Yagci
Danial Nazem**

FOTO: DANIAL NAZEM

FOTO: DANIAL NAZEM

Silvia kom till Sverige för 30 år sedan

NÄR SILVIA var liten bodde hon i Makedonien och var väldigt fattig. Hennes familj hade knappt pengar till mat. Silva hade elva syskon. De var sex pojkar och sex flickor. Och alla bodde i samma hus så det var ganska trångt. Ibland fick hon och syskonen gå ut tigga, till och med stjäla, så fattiga var de. Deras mamma dog när Silvia var ungefär 16 år gammal. Sedan träffade Silvia en man som var ganska fattig. Ibland när Silva var ute och tiggde pengar så sade mannen till henne att gå hem för han skulle fixa pengar till henne. Han och hans familj var bra på att göra korgar och sådant. Så han lät inte Silvia vara ute och tigga. Han ville inte att hon skulle skämma ut sig.

Silvias storebror flyttade till Sverige för att jobba och tjäna bra pengar för i Makedonien tjänade han inte så bra. Efter ett tag så flyttade Silvia också hit för att hon skulle hjälpa sin brors fru att passa deras barn. Därefter flyttade många i Silvias familj till Sverige men några stannade i Serbien och andra i Tyskland. Från början så flyttade alla för att jobba ihop lite pengar och sedan åka tillbaka men de beslutade sedan att stanna i Sverige för de trivdes ganska bra. Silvia och hennes äldsta bror var de första som kom till Sverige av deras släkt och de har varit i Sverige sedan 1968.

Anonym

Så upptäckte Wicia att det går att ändra på det som är fel

WICIA WISZNIEWSKI blev aktivist efter en händelse i skolan. En dag fick de reda på att alla lärare i den romska folkhögskolan skulle bli avskedade. Det ville inte Wicia eftersom han precis hade kommit nära lärarna på kort tid. Så han och en killkompis tog ett papper och gick runt i hela skolan för att alla skulle skriva på om att de inte ville att lärarna skulle bli avskedade. Så de gjorde det. Och mitt under mötet som de skulle ha om att avskeda alla lärare så knackade Wicia lite lätt på dörren och gick rakt in i mötet

och gav alla varsin kopia med namnunderskrifter från hela skolan om att de inte ville att lärarna skulle bli avskedade. Efter några veckor kom beslutet att lärarna inte skulle få sparken! Efter denna händelse så tänkte han efter och sade till sig själv, ”jag kan faktiskt ändra på saker”. Så han tog aldrig mer skit av någon, ingen skulle diskriminera honom igen för att han är rom. Och det var så han blev en aktivist.

**Martin Redzep
Backa Röd**

FOTO: DANIAL NAZEM

FOTO: HOMEIRA TARI

Emanuel, Sabina Jasar, Marcello och Yassin.

Sabina är jättestolt över att vara rom

SABINA JASAR är 22 år och kommer från Makedonien. Hon är muslim och har bostad i Sverige i sex år. Innan hon kom till Sverige hade hon många vänner och lekte på gatan och hittade på olika lekar för att de inte hade någon gård.

Sabina bodde i Hjällbo innan hon flyttade till Backa Röd. Hon är gift och har en dotter som är två år gammal. Hon väntar sitt andra barn. Sabinas man kommer från Kosovo och har bostad i Sverige i 22 år. Hon kom till Sverige med sin föräldrar som flyttade hit för att det inte fanns jobb i Makedonien. Sabina var 17 år när hon kom till Sverige. Hon jobbade med sin mamma och gick till skolan också. När hon kom till Sverige kunde hon inte språket och hade inga vänner och hon hade jättesvårt. Hennes bror kunde lite svenska och hjälpte deras mamma. Efter några år lärde Sabina sig språket och fick vänner. Hon tycker att hon har blivit bra behandlad i Sverige och hon känner sig accepterad.

Hon är jättestolt över att vara rom.

**Yassin Hamid och Marcello Sokoli
Backa Röd**

Om Katitzi

BOKEN handlar om en romsk flicka som bor på ett barnhem. När hon kommer till barnhemmet får hon inte många vänner men Pelle och en tjej blir hennes vänner. Bland många ovänner sticker Rut ut mest, hon mobbar Katitzi ofta genom att säga att hon inte kan simma. Katitzi blir alltid ledsen tills hon inser att Rut inte heller kan simma. Deras fröken börjar lära dem att simma och efter ett par lektioner lär sig Katitzi att simma tio meter.

**Adis Basic
Backa Röd**

FOTO: HOMERIRA TARI

Inger är journalist och författare

Songül intervjuar Inger Duberg.

INGER DUBERG är 53 år och journalist, författare och sagopedagog. Ända sedan hon lärde sig läsa och skriva, när hon var sju år, drömde hon om att bli författare och journalist. Inger hade en bok där hennes kompisar skrev, "Mina vänner" och där skulle man fylla i "Vad vill du bli när du blir stor? Då skrev hon alltid: Journalist eller författare.

Hon började skriva sagor och berättelser och tidningar som hon sålde till familjen. Fantasin flödade och Inger hittade på en saga om en tomte som hette Killevippen när hon bara var 8 år och var sjuk i vattkoppor, tror hon det var. När Inger var 11 år försökte hon sig på att skriva en deckare som hon kallade "Morden på badstranden", som hon skrev för hand i en blå anteckningsbok.

När hon var 14 år skrev hon en bok på engelska som handlade om när hon var på resa i England med några kompisar. Hon hade aldrig varit i England så hon gick till biblioteket och slog upp olika platser i England.

Sedan när Inger gick i nian och hade sin

Det började redan när hon var 7 år

prao, som då kallades pryö, var hon på en dagstidning. Då översatte hon sin engelska bok. Hon fick skriva några reportage om andra praoelever och hennes saga om Killevippen publicerades också.

Hon gick Journalisthögskolan i Göteborg sent i livet. Hon tog sin examen 2009 men har alltid skrivit berättelser och frilansat för olika tidningar.

Inger har haft många jobb. Hon har jobbat som guide och då guidat på engelska och tyska förutom svenska. Hon har jobbat på turistbyrå, i bokhandel och på studieförbund. Inger har också jobbat som journalist på olika tidningar. Att jobba med och bland människor har varit röd tråd i hennes yrkesliv.

Inger har skrivit barnboken "Busiga spöken och osaliga andar", skrivit en deckarnovell ("Ett sista farväl" i antologin "Dödlig kurs"

och även skrivit noveller i flera andra antologier).

Den boken som Inger gillar mest av sina böcker är hennes spökbok, som också finns som cd-bok. ("Busiga spöken och osaliga andar"). Den skrev Inger ursprungligen som en radioserie för barnradion i P3, där en skådespelare läste hennes spökisar varje dag under en vecka. Sedan gjorde hon en bok av dessa spökhistorier. Inger skriver mest för barn, om spöken eller sagor.

Ett av hennes största intressen är att läsa. Inger har alltid en bok på gång. Hon läser mest romaner, men också deckare och barn- och ungdomsböcker.

Inger är frilansjournalist och skriver för olika tidningar, men hon har jobbat som journalist på Borås Tidning, Jönköpings-Posten, Karlskoga-Kuriren och Örebro-Kuriren. Nu skriver hon oftast för Göteborgs-Posten

Songül Yagci
Backa Röd, fritidsgård

Rasmus vill sudda ut konstgränserna

JAG ÄR SKÅDESPELARE och har varit det i tio år. Jag har gått på teatergymnasium i Stockholm, på Skara Skolscen och på Teaterhögskolan i Malmö i fyra år. Jag har även gått en masterutbildning och fördjupat mig i skådespeleri.

Först och främst vill jag sudda ut gränserna mellan de olika etiketter man brukar använda för att beskriva en konstnär. Att vara en konstnär innebär inte att man endast målar tavlor, vilken är en självklarhet för de flesta.

Man kan visa upp sin konst på många olika sätt och mitt projekt är ett sätt. Projektet går ut på att andra människor ska få möjligheten att kliva in i en levande process där man sätter sig i ett mörkt rum med en ficklampa. Om man vill kan man lysa på väggarna för att läsa texter och citat folk skrivit på små lappar. Där finns det olika inspelningar där anonyma personer berättar om olika minnesvärda händelser i sina liv.

Jag får min inspiration från min nyfikenhet. Ibland brukar jag sitta och tjuvlyssna på andras konversation i bussen. Jag får även inspiration av unga människor, olika möten och filmer.

Konst för mig är ett samlingsbegrepp för saker man inte kan sätta ord på som t ex film, dans, teater och sång. Det kan även vara att forska i vad det innebär att vara människa.

Konst är ett försök att visualisera och ge form eller bild åt andra personer. Med konst kan man även göra revolt och visa sitt missnöje i det samhället man lever i, det vill säga konst kan också vara ett sätt att ge röst åt det som inte sägs eller hörs.

Berättat för **Diém Faieq**
Backa Röd

FOTO: DANIAL NAZEM

FOTO: HOMERIRA TARI

Från vänster: Emile, Elma Maria, Tommy, Jason och Idriss.

I Ungdomsrådet får vi vara med och påverka

VI FICK uppdraget av Made in Backa att göra ett reportage om Norra Hisingens Ungdomsråd. Den 3 juni hade vi möte på Backa Kulturhus. På detta möte deltog vi, Elma, Emelie och Jason som är medlemmar i ungdomsrådet och Maria som är anställd av Göteborgs Stad ungdomsrådet, Tommy och Idriss som är ungdomshandledare från Backa respektive Tuve Fritidsgård.

Vem var det som kom på idén om ett ungdomsråd och hur länge har det funnits?

– Politiker i Göteborgs Stad har sagt att det ska finnas ett ungdomsråd i alla tio stadsdelar i Göteborg. Vi började år 2013, den 29 januari, det var då vi träffades första gången, berättar Maria.

Vi valde att gå med i ungdomsrådet och vi vill att andra ska vara med i ungdomsrådet för att vi tyckte att det lät roligt och spännande och att vi kan påverka. Om man är fler så blir det lättare att påverka i olika frågor för då kan

man sätta ihop arbetsgrupper. Vi träffas varannan vecka i de olika områdena i stadsdelarna (Backa, Brunnsbo, Kärra och Tuve). Det vi kan göra när vi sitter i ungdomsrådet är att prata om grejer som vi vill påverka i stadsdelen. Lära känna nytt folk. Man kan göra olika aktiviteter för ungdomar.

Hittills har vi tillsammans haft en Kickoff där vi träffade politiker och chefer och utmanade dem i bowling. Vi har varit med och påverkat Glöstorps-skolans nya skolgård och vi var med på trygghetsvandring i Brunnsbo. Vad vi tillsammans vill göra i ungdomsrådet framöver är att komma igång med våra arbetsgrupper, utskott, som ska arbeta med frågor vi tycker är viktiga.

Så nu vet du att det finns ett ungdomsråd i Norra Hisingen. Kom med och påverka nu!

Elma, Emile, Jason
Brunnsbo och Kärra

Marie jobbar för ett finare Backa Röd

MARIE WERNER är 47 år och anställdes av Bostads AB Poseidon 2001 som projektledare. Poseidon är ett kommunalt bolag som ägs av Göteborgs stad. 2005 blev hon distriktschef. Innan hon började på Poseidon arbetade hon som fastighetsingenjör i en kommun. Hon har också arbetat i restaurangbranschen och haft olika sommarjobb.

Marie har ansvar för 2 000 lägenheter och 20 anställda i Backa Röd och Brunnsbo. Hennes mål är att Poseidon ska erbjuda bra bostäder och bra miljö. Hon arbetar också med att erbjuda hyresgästerna i området mötesplatser, aktivitetsplatser och grillplatser.

– Området håller på att rustas upp och snart är hela området lika fint

Marie satsar på ungdomarna i Backa Röd. Varje år anställs bl a tio unga från Backa Röd som får sommarjobb.

FOTO: ROBIN GUIDETTI

Hyran höjs årligen för i stort sett alla hyreslägenheter i Sverige, (inte bara i Poseidon). I Backa Röd betalar de som bor i vissa upprustade lägenheter också för förbrukningen av varmvatten, av rättviseskal. Under 2015 ska lägenheter börja byggas på parkeringen vid Blendas Gata. P-platserna kommer då istället att placeras under mark.

Martin Redzep

Pastor Aaron...

AARON THOMPSON är 32 år och kommer ifrån USA. Han kom till Sverige för att vara med och starta en mångkulturell församling inom Equestriakyrkan. Först ville han inte för han tyckte att han var för ung. – Jag tänkte också att min svenska inte var så bra. Jag hade precis börjat SFI. Men

till mitt hemland för att fråga min familj vad de tyckte. Mina föräldrar, 3 syskon och deras barn satt runt det stora bordet. När jag frågade min familj om jag skulle stanna längre i Sverige sade min systerdotter som var 9 år, "absolut ska du stanna, vem annars kommer att berätta och lära andra om Jesus?" Så jag sa ja!

Sedan dess, i sex och ett halvt år har Aaron bott i Sverige. Han har en fru som heter

Stina och tillsammans har de Rut som är 4 månader.

Det han tycker är bäst med att vara pastor är att lära människor att läsa bibeln och lära känna nya människor. Men det han tycker är mindre bra är att han måste springa fram och

...och sjuksköterskan Klara gillar att jobba med barn

Equemeniakyrkan och systemsamfundet i USA The Evangelical Covenant Church uppmuntrade mig. Jag har alltid gillat olika kulturer och språk och att starta en mångkulturella församling skulle passa mig bra. Innan jag tackade ja åkte jag tillbaka

tillbaka då och då.

Aaron har jobbat med projektet Brunnen i Brunnsbo i två år och där har han lärt känna Klara Nilsson. De jobbar tillsammans i projektet.

KLARA är 25 år och bor i Göteborg. Hon är sjuksköterska och arbetar med strokepatienter. Det Klara mest gillar med sitt jobb är att få göra dagarna bättre för patienterna. Hon gillar mindre bra att det finns mycket stress. Hon har jobbat med barn i två år och har jobbat med tre församlingar och som sjuksköterska i ett ställe.

Hennes jobb i projektet Brunnen är att hitta på lekar och roliga saker för barnen tillsammans med Aaron.

Songül Yagci
Backa Röd fritidsgård

Vi har intervjuat

...Catharina Perlenius, lärare, skribent, egen företagare och fritidspolitiker

FOTO: MATS UDDE JONSSON

Catharina Perlenius är ledamot i Norra Hisingens stadsdelsnämnd där hon representerar moderaterna. Hon vill värna om kvalitet, valfrihet, hållbar utveckling och en ekonomi i balans inom nämndens kärnuppgifter – vård, utbildning och omsorg.

– Alla ska känna att de får ett gott bemötande, oavsett vilken fråga man ställer. Norra Hisingen ska vara en stadsdel, där man på olika sätt markerar framtidstro, integration, jämlikhet och trygghet. Jag önskar dessutom, att man ser till olika pedagogiska metoder inom

förskola/skola. Dessa kan kombineras med stödfunktioner, så att alla möjligheter till inlärning tillgodoses.

Catharina arbetar som skribent, journalist, korrekturläsare och översättare i sitt eget företag Per Art. Dessutom arbetar hon med intensiv, riktad utbildning i svenska för personer med annat modersmål.

– Många har hög utbildning och har jobbat med det som eftersöks i Sverige, men de behöver finslipa det svenska språket, lära sig den svenska kulturen och förstå vad som förväntas.

Catharina älskar sitt jobb, eftersom hon möter många olika slags människor som ställer olika krav. Hon lär sig mycket själv.

Vad gäller privatelever i svenska måste hon lägga mycket tid på för- och efterarbete för att eleverna ska känna att de går framåt i språket och att det hon lär ut kan användas direkt. Självklart måste hon entusiasmera sina elever och betona vikten av hemarbete och praktiska övningar.

Hon började arbeta med

översättningar på deltid i mitten på 1980-talet. Därefter har hon breddat sitt erbjudande. Ofta blir det så att olika uppdrag kommer samtidigt.

– Det hade varit bra, om man kunde ha samma antal arbetstimmar varje vecka, säger Catharina.

Hon är utbildad lärare i svenska, engelska, tyska och svenska 2 samt är marknadsekonom DIHM. Hon har arbetat i grundskola samt inom vuxenutbildningen i många år. Hon tycker att det har varit fantastiskt att få följa elever från första mötet till examen. Och se hur hårt de har jobbat, vad de presterat och vilka mål de har för sin framtid.

Hon har tagit fram 25 studiehallar för vuxenutbildningen i Göteborgs Stad, jobbat med SFI-och dyslexikonferenser och mycket mer.

När hon själv började skolan och kunde läsa, fanns det två mål i hennes liv oberoende av vem som frågade. Antingen skulle hon bli bibliotekarie för då skulle hon få läsa alla böcker som fanns på biblioteket. Eller också skulle hon bli

författare. Då skulle hon få skriva om allt och alla. Och nu brinner hon för de texter hon skriver. De ska vara intressanta och locka läsare. Och hennes privatelever är viktiga! De jobbar stenhårt. Hon gör allt för att de ska få så anpassade och intresseväckande lektioner som det bara är möjligt.

Politik är viktigt för Catharina för att vårt samhälle styrs av den.

– Här har alla medborgare rätt och möjlighet att delta. Min roll som politiker är att lyssna, föra fram åsikter, se hur man kan göra våra medborgare nöjda och få dem att trivas i stadsdelen. Samtidigt måste jag själv göra studiebesök i olika verksamheter för att se hur det fungerar praktiskt vad gäller verksamhet, personal och ekonomi. Dessutom måste jag läsa in mig på de dokument, som presenteras inför varje nämndmöte, så att beslut fattas med så gott underlag som möjligt.

**Martin Redzep
Danial Nazem**

”Utbildning och jobb är viktigaste verktygen mot utanförskap”

CHRISTOPHER SOLUM-FAESTE är 26 år och studerar på universitetet på heltid men jobbar extra inom kriminalvården. Han trivs mycket bra som student och gillar sitt extra jobb. Han är inte gift och har inga barn. Han blev politiskt aktiv 2010. Han tillhör till folkpartiet och tar stark ställning emot alla odemokratiska partier som t ex fascister.

Vad är politik?

Politik är för mig att dels lyssna på vad medborgarna vill och utifrån det försöka hitta på bra lösningar eller förslag. Politik för mig är också att försöka förändra vissa saker så att vi medborgare får ett

rikare och godare liv.

Vad tycker du om rasister?

Jag tycker att rasism är ett stort problem som handlar om att människor ibland kan vara oförstående och kanske till och med rädda för något man inte känner så väl till, som t ex andra kulturer än den man känner att man själv tillhör. Jag tycker det är tråkigt att människor dömer varandra efter etnicitet och jag skulle vilja se en värld där vi alla ser varandra som individer och människor.

Hur tycker du man borde motarbeta utanförskap?

Det finns inte en enkel lösning

FOTO: BATO BAFTIJAR

Christopher Solum-Faeste.

på utanförskapet. Ett sätt att motarbeta utanförskap är utbildning och jobb, det är ett av de allra viktigaste verktygen mot utanförskap. Har man ett jobb så skapar man kontakter

med andra människor och man får också en större frihet som människa.

Bato Baftijar

”Att stämpla någon som rasist kan bli överdrivet. Jag tror nämligen inte att det är så många som verkligen anser att vi människor kan delas in i raser och att vissa är bättre än andra samt att detta beror på just vilken ”ras” man tillhör. Däremot finns det fler som är ”främlingsfientliga”, som har en rädsla för främlingar och för det främmande, samt tar avstånd från främmande kulturer.”

KRISTINA BERGMAN ALME är 40 år. Hon är gift och har tre barn. Hon är medlem i Folkpartiet Liberalerna och har haft förtroendeuppdrag (varit vald till politiska uppdrag) i 17 år.

Kristina är utbildad gymnasielärare i samhällskunskap och historia men jobbat sedan några år som rektor på Schillerska gymnasiet

Hon gillar sitt jobb för att det är omväxlande. Hon vet aldrig hur en dag kommer

FOTO: DANIAL NAZEM

Politik är roligt! tycker rektorn och folkpartisten Kristina Bergman Alme

att se ut. Får hon en chans att påverka och kan hon hjälpa ungdomar, hjälper hon. Ibland så får hon skälla på dem också, om de röker på skolgården och så. Ibland får hon ett jätttestort leende eller en kram för att hon kunnat komma med bra råd.

Vad är politik för dig?

Politik är roligt! Det är en möjlighet att påverka nuet och framtiden till det bättre, men också ett ansvar för de beslut man tar. Självklart hoppas jag att jag har kunnat bidra till att saker har blivit bättre, t ex fler studentbostäder, klimatkompensation på resor som de som jobbar för kommunen gör. Det är exempel på förslag som jag fått igenom.

Vad är orsaken att folk är rasistiska?

Jag tror att det dels handlar om rädsla och okunskap för det okända och dels frustration över sina egna liv. Sedan är det nog ganska vanligt att man fått ”lära sig” hemma, att tycka att det annorlunda är fel eller att det är jobbigt att personer med annan bakgrund tar med sig sin kultur.

Vilket parti är du mot?

Jag är inte emot något parti! För mig är det viktigt att alla får ha de åsikter de vill, så länge de inte skadar någon annan. Men om du menar vilka jag ser som huvudmotståndare blir svaret socialdemokraterna eftersom vi vill ha en annan politik än de när det gäller möjligheten att styra över våra egna liv.

Vad tycker du om rasister?

Jag har jobbat på en internationell skola här i Göteborg, IHGR (International High School of the Gothenburg Region). All

undervisning är på engelska och i princip alla elever har internationell erfarenhet, antingen är de själva eller deras föräldrar födda utomlands eller så har de bott utomlands med sin familj medan föräldrarna jobbat för svenska företag utomlands. Det är en väldigt levande skola som accepterar människor för vilka de är som individer, inte vilka olika stämplat man kan sätta på dem. Det som var häftigt var att man kunde diskutera ALLT och att mängder av åsikter och erfarenheter fanns i klassrummet och i skolan. Vi blev liksom rikare på kunskap och erfarenheter på det sättet.

Att stämpla någon som rasist kan bli överdrivet. Jag tror nämligen inte att det är så många som verkligen anser att vi människor kan delas in i raser och att vissa är bättre än andra samt att detta beror på just vilken ”ras” man tillhör. Däremot finns det fler som är ”främlingsfientliga”, som har en rädsla för främlingar och för det främmande, samt tar avstånd från främmande kulturer.

Som historielärare har jag fått lära mig att denna känsla av obehag alltid funnits. Förr var det de från en annan by några mil bort som var knasiga och konstiga, som man var rädd för. Nu är det kanske de som är födda i ett annat land.

Jag anser att mänsklig utveckling har skett i möten mellan människor av olika bakgrund. Kan det vara jobbigt att behöva ifrågasätta och fundera över varför man gör som man gör? Ja, absolut! Kan det vara värt det? Definitivt! Det brukar kunna kännas

extra obehagligt och jobbigt med massa nya personer och saker ifall man inte känner sig säker själv, om man känner sig hotad på något sätt. Kanske för att man själv saknar jobb eller för att man är rädd att förlora världen så som man känner den.

Personligen är jag glad över att världen förändras. När min farmor föddes 1884 fanns inte rösträtt för kvinnor, mängder av utbildningar och jobb var förbjudna för kvinnor och kungen bestämde vem som skulle vara statsminister. Jag är väldigt glad att världen förändras, men en del återstår. Jag är till exempel stolt över att min äldsta dotter spelar i samma lag som sin tvillingbror, trots att hon är enda tjejen. Men jag tycker inte att det är ok att en del killar i motståndarlag inte hälsar på henne efter matcherna bara för att hon är tjej.

Hur tycker du man ska motarbeta utanförskap?

Genom utbildning, arbete och att bygga en känsla av gemenskap. Alla de tre bitarna hänger ihop. Utbildning ger arbete, arbete ger gemenskap. Men gemenskap kan man också få i fotbollsklubben eller något annat ställe som bidrar positivt till samhället och inte jobbar för att motverka det, som t ex kriminella gäng. Det viktiga är att man känner att man är del av något större. Ett arbete ger inte bara pengar, det ger självförtroende och självständighet – man vågar tro på sig själv. Utbildning och kunskap kan ingen ta ifrån dig – det lönar sig alltid i längden!

Bato Baftijar
Backa Röd, fritidsgård

Kristina Eriksson och Johanna Reinler.

Kristina och Johanna fördelar sommarjobb

KRISTINA ERIKSSON och Johanna Reinler tar hand om åttor och niornas sommarjobb i år. Båda har arbetat med detta i snart ett år. De trivs med sina jobb. Det de vill ändra på är att ungdomarna ska skicka in ansökan i tid. Kristina jobbade tidigare på fritidsgården Vårviden och var chef där en ganska lång tid och Johanna jobbade som stödassistent inom fritid och kultur.

FOTO: DANIAL NAZEM

Jag kom hit för att jag skulle jobba med ett projekt som heter "ung helg". Det bildades för att ungdomar ska få jobb och inte bara sitta hemma och inte göra någonting. Johanna kom in som administratör för att hjälpa Kristina.

Martin Redzep

Hur kommer det sig att just du fick detta jobbet ihop med Johanna?

FOTO: DANIAL NAZEM

Tanaz fick arbeta med Made in Backa

Tanaz och Lorenzo.

FOTO: HOMERA TARI

TANAZ DARAEI är 16 år och kommer ursprungligen från Iran. I juni, gick Tanaz ut Skålltorpsskolan och nu i höst börjar hon på ett gymnasium med inriktning ekonomi. Vilket gymnasium det blir vet hon inte än men hon har valt flera. I framtiden planerar Tanaz att resa runt världen och besöka olika platser.

Hon tycker att Made in Backa är rolig för att det är

barn som skriver där och inte vuxna. Tanaz ville sommarjobba med Made in Backa för lönen.

Tanaz tycker att Sverige är ett bra land att bo i med tanke på att man har tillgång till det mesta, man får, barn- och studiebidrag och att det inte inträffar krig här. Däremot tycker hon att det finns många rasister i Sverige vilket är negativt.

Lawen vill KÄMPA mot ORÄTTVISOR

JAG HETER LAWEN REDAR och är 23 år. Jag är född och uppvuxen i Stockholm, men mina föräldrar kommer från Kurdistan. Jag blev in- tresserad av politik i tidig ålder. När min familj skulle åka och hälsa på släktingar i Kurdistan fick vi alltid passera extrema gränskontroller samtidigt som jag såg fattigdom och orättvisor. Det gjorde att jag ville engagera mig och sedan dess har jag varit aktiv i Sveriges Socialdemokratiska Ungdomsförbund. Jag har valt att engagera mig för att jag vill bekämpa de orättvisor som jag och min familj har utsatts för men även de orättvisor som drabbar oss alla generellt

i samhället. Orättvisorna kan vara olika, det kan handla om fattigdom, bristen på demokrati och inflytande, rasism och strukturell diskriminering, dåliga arbetsvillkor, könsrelaterat förtryck m m. Så målet med politik handlar om att kunna vara med och göra så att alla får likvärdiga förutsättningar och möjligheter i livet – att göra det man drömmer om att förverkliga. På min fritid brukar jag lyssna på min lilla-syster som leder ett musikprogram på Sveriges Radio, spela basket med vännerna och umgås med familjen.

Berättat för
Danial Nazem

FOTO: MARTIN REDZEP

Konstprojekt på Selma-torget

VI VAR FEMTON ungdomar som blev utvalda att delta i ett konstprojekt med Benny Cruz. Det var vårt sommarjobb i tre veckor. Projektet gick ut på att måla om den blå scenen och bänkarna på Selma Lagerlöfs torg. Vi trodde att projektet skulle bli lätt och att vi bara skulle ha roligt, men det blev inte så.

Första dagen började med att vi fick träffa Benny Cruz, våra fritidshandledare Emma och Emir och presentera oss för varandra. Alla som var anställda på sommarjobbet kände varandra redan.

Benny började med att presentera sig och berättade om sitt liv och vad som fick honom att bli konstnär. Det han berättade var väldigt intressant och inspirerande. Benny sade även att han ville göra detta projekt med oss väldigt mycket eftersom han också är uppväxt i Backa.

Efter Bennys presentation började vi diskutera om hur vi ville att det skulle se ut på scenen. Benny hade en brainstorming session (vi fick skriva ner idéer på papper) och sedan fick vi dela med oss av våra idéer. Därefter fick vi rösta på de idéer vi tyckte mest om, och vi kom överens. Hela dagen gick ut på att vi diskuterade vilka färger vi skulle använda och vad vi ville ha på scenen.

Nästa dag började vi skrapa

bort färg som flagnat och slipade bort all skit. Det blev lite tjafs eftersom några inte hjälpte till och bara satt och slappade. Men när

"En rolig, jobbig och utmanande upplevelse"

vi satte på musik så blev alla på bättre humör och några började dansa runt, men det blev också väldigt okoncentrerat eftersom alla ville spela olika låtar.

Vi fortsatte så här dag efter dag, och allt blev lugnare, vilket gjorde att alla började komma överens med varandra. Samtidigt som vi jobbade ekade musiken från stereon över hela Selma. Folk som gick förbi började dansa och stämningen var på topp.

Vi jobbade på och efter två veckor började vi se resultat. Benny och våra handledare blev chockade över hur snabbt vi fick resultat och de blev väldigt stolta över oss.

Detta var en rolig, jobbig och utmanande upplevelse som förde oss närmare varandra. Vi blev också glada över att vi fick chansen att göra Selma finare.

**Aamel Siguerdjidjene
Albert Asani**

FOTO: DANIAL NAZEM

FOTO: DANIAL NAZEM

Vi har intervjuat konstnären Benny Cruz som är 36 år.

Vad håller du på med?

Jag är konstnär och konstnärlig ledare.

Hur länge har du varit konstnär?

Hela livet.

Vad gör du för projekt just nu?

Jag är konstnärlig ledare för muralmålningen på Selma torg och gör porträtt på Håkan Hellström.

Hur många målningar har du gjort?

Jag har gjort många målningar.

Vilken är din favorit målning?

Den heter Presencia de Amerika.

Har du familj?

Ja, jag har familj.

Vem är din förebild?

Min son Alphons Cruz Blom.

Gibo Njæe och Bato Baftijar
Backa Röd, fritidsgård

MIN ROLL

i projektet på Selma Lagerlöfs torg med Benny Cruz har varit att tillsammans med ungdomar dokumentera processens gång. Mina arbetsuppgifter var att vägleda ungdomarna som hade lite kunskap inom filmning och berätta lite mer om hur arbetet går till, vad som är viktigt att tänka på, vilken vision man kan ha, tekniska förutsättningar, etc.

När man jobbar med ett flertal ungdomar är det lätt att man förlorar sin ursprungliga väg, planer kan tyna bort för att dyka upp igen vid enstaka tillfällen. Det är viktigt att komma ihåg att det är processen som betyder mest, det man lär sig under resans gång, inte hur resultatet blir. Först efteråt när man behärskar kunskapen som behövs är det resultatet man ska fokusera på.

I detta fall var det mera av en läroprocess för oss alla. Det är nyttigt att testa fram sig och snubbla på hinder, det gäller bara att komma ihåg vad man har lärt sig och göra nya försök. Med tanke på att vi endast hade 15 dagar och bara en kamera, gick det väldigt bra.

Sahar Amini 19 år Backa Röd

6A är med och röstar – och lär sig en massa om om barnens rättigheter

JENNY NYASS är lärare och undervisar 6A i Brunnsboskolan. I ett mail fick hon veta att det finns något som heter WCPRC (World's childrens Prize for the Rights of the Child).

Jenny har jobbat 7 år med WC-PRC. Hon låter sina elever vara med i detta för hon vill att de ska lära sig vilka rättigheter barn har och hur de kan påverka. Hon visar var de kan få fakta, sätter upp mål, ramar för projektet och försöker engagera dem. På det sättet lär de sig mycket om demokrati. Klassen har hållit på med detta projekt i ungefär en månad. Alla har sina tankar och kunskaper om

sina kandidater så de har lärt sig ganska mycket.

Russel Ahmed är 12 år och går i Brunnsboskolan. Hon valde Sompop Jantraka som arbetar emot barnsexhandel genom att ge barnen självkänsla och framtidstro och trygghet. Hon tycker att Sompop gör fler grejer för barnen än vad de andra kandidaterna gör. Russel säger att de vill nå ut med sina kunskaper till ungdomar som också kommer att rösta. De fick olika tidningar och fakta om kandidaterna så de har lärt sig ganska mycket. Efter röstningen kommer Russel fortsätta sprida budskap till folket.

Detta är WCPRC

Flera miljoner barn är med och röstar om vem av tre utvalda kandidater de tycker arbetar bäst för att ta tillvara barnens rättigheter.

De man kan rösta på i år är James Kofi Annan, Sompop Jantraka och Kimmie Weeks.

Man får rösta om man är 10 år och uppåt.

Vinnaren i omröstningen får pengar som han eller hon kan använda för att förbättra utsatta barns situation.

FOTO: TANAZ DARAE

Vi har gått **fotokurs**

FÖRSTA dagen presenterade vi oss och vi lärde känna varandra sedan fick vi lära oss om vinklar, porträtt, miljö och naturbilder m.m. Vi fick en "hemläxa" där vi valde bilder som vi tyckte om och berättade om bilderna.

Andra dagen fick vi gå ut och lära oss att ta kort på miljö, porträtt och gruppporträtt.

Tredje dagen fick vi lära oss att skapa djupet på en bild så att det ska vara en fin bakgrund och

man ska ha bra tålamod när man tar bild.

Fjärde dagen var vi också ute och tog kort på oss själva, miljön och naturen på olika sätt t ex lämna lite plats vid sidan på ett porträtt så att man inte tog kort från mitten utan man bara såg en sida. Eva var en trevlig och bra lärare. Vi är tacksamma över allt hon har lärt oss, tusen tack till Eva!

Azra Yagci

Elma Sarajlic är 13 år och går också i Brunnsboskolan. Hon valde James Kofi Annan, för att han jobbar mot barnslaveri och att barn inte ska bli utsatta för misshandel. Elma tycker att barnslaveri är dåligt för att barnen får en dålig framtid och kommer tänka på det hela sitt liv. Projektet handlar om barnrättigheter och målet är att barnen ska befrias från nöd.

– Vi fick fakta av Steven och Emanuel när de kom till vår klass och hade sin redovisning om Barnrättigheter. Jag valde Kofi Annan för han är speciell och tänker på barn som är slavar och blir miss-handlade medan de andra tänker på barnsoldaterna och sexuella grejer.

Elma säger att om de fortsätter såhär och det går bra kommer hon gärna starta något eget om barnrättigheter för att sprida budskap till ungdomarna.

**Steven Kheirallah
Emanuel Usinov**

Brunnsbo och Skälltorp

FOTO: EMANUEL USEINOV

Russel Ahmed röstar på Sompop Jantarka.

FOTO: EMANUEL USEINOV

Elma Sarajlic röstar på Kofi Annan.

FOTO: STEVEN KHEIRALLAH

Edin, Mikael och Adnan.

Det här
är vår
lärare

VI INTERVJUADE vår spännande lärare, Mikael, innan skolavslutningen. Han föddes i Brunnsbo, Backa men han bor i Kärra idag.

Han är politiker och nämndeman i tingsrätten. Mikael har jobbat som fritidspolitiker i fyra år. På fritiden brukar Mikael umgås med familjen och vänner, titta på idrott och idrotta.

Varför ska det finnas politiker?

För att samhället blir bättre om vanliga människor får bestämma.

Finns det fientliga partier?

Man tycker olika men man är inte fiender.

Edin Osmanagic och Adnan Durakovic
Backaskolan

DIKTER

I SOMMARGRÄSET ligger jag,
Med brunbrända ben, mina sandaler
och känner solen gassa,
på lilla mig vid sommarstugan
Hur jag genom sugröret,
dricker hallonsaft och äter jordgubbar,
I hagarna vill jag vara med dig,
bland blommor och bin
Ute till havs ligger vi och solar på en båt
och känner vågorna längs vår resa,
genom skärgården en solig dag
När jag sömning blir,
då tar jag mig en glass och lyssnar på fåglarna
Att vara med dig,
får mig att tänka på sommar med solen och bad
Med snäckor kring halsen
Och blömdoft i luften
Ska vi uti hagen vandra
och äta tårta med smultron
I gräset ska vi springa oss varma
och spela fotboll hela dagarna

Allen, 11 år
Brudbergets skola

I REMEMBER that love you gave me
And that you say to me that you love me
You say that you love me, but that love was not true
I love you from all my heart
But now I dont love you anything
And I hope you remember me
For I will allways remember you

Atrina Tari, 11 år
Backa Röd

SOMMAREN kommer blommor och bär
Sommaren kommer vart jag än är
Blommorna växer, det är väl bra
Jag gillar att bada, det gör mig så glad
Fåglarnas kvitter, jag lyssnar till det
Det gör mig så glad så att jag tror jag måste le
Isabelle Olofsson Tadic
Årskurs 4, Backaskolan

JAG VANDRAR i skogen och tittar på blommorna,
med vackra sommarfärger som får mig att öppna mina sinnen
över den sköna gröna skogen
Jag vill se mer av naturen, som rinnande bäckar och djuren
Solen är varm och himlen är blå,
det kan jag förstå för det är sommarlov
Jag sitter på stenen och känner den heta sommarvärmen,
som får mig att tänka på glass

Daniel Marivani 12 år
Backa Röd

DU GRÄTER och jag vill trösta dig
Men du går din väg och säger nej
Jag vet ej vad som hände,
men allting har en ände
Jag ville säga en sista gång
att jag älskade dig
Men du drog dig undan ifrån mig
Jag ville skrika och jag ville gråta
Allt var ju som en gåta
Förut älskade vi varandra
Men allt vi hade bara försvann

Aldijana Mahmutovic

ROSOR är röda
Blålockor är blå
Jag tränar karate i sanden
och känner den mjuka sanden
under mina fötter
Jag gillar sommaren för allt är så grönt,
havet är så skönt
och vinden slutar sig
mot mitt ansikte
Men allra skönaste är att vara
hemma i Backa

Adishka Tari

Vi har intervjuat

...Majvi Liljegren, föreningssekreterare

Vad jobbar du med?

Jag är föreningssekreterare på Författarcentrum Väst.

Har du jobbat med något annat innan?

Jag har jobbat på kvinnofolkhögskolan och på personaladministration.

Vad tycker du om Made in Backa?

Att det är ett bra och viktigt projekt.

Vad är författarcentrum?

En förening som författare från hela västra Sverige jobbar med framför allt för att främja litteraturen och att författare ska kunna leva som författare.

Trivs du med ditt jobb?

Ja, det gör jag.

Hur länge har du hållit på med ditt jobb?

Jag har jobbat på Författarcentrum i ett år.

Martin Redzep

FOTO: DANIAL NAZEM

Det var en gång...

FOTO: DANIAL NAZEM

...en kille som bodde i Stockholm. Han hette Karl och var städare i en skola som hette Internationella Universum. En dag städade Karl korridoren och plötsligt öppnades alla skåp och sedan stängdes de. Karl tyckte att det var konstigt men fortsatte städa. Efter en stund så öppnades alla skåp igen. Han tyckte att det var konstigt så han gick till ett av skåpen och såg ett stort huvud som ramlade ur. Han visste vem personen var. Det var Armin, som jobbade med Karl förr. Hans kroppsdelar låg i andra skåp och då sprang Karl ut för han såg en mördare. Han sprang till den närmsta dörren och låste den och letade efter nyckeln. Han var inne i NO-labbet och plötsligt bankade det på dörren. Karl gick och kollade vem det var, han såg rektorns huvud. Han visste på direkten att det var mördaren, sedan sprang han för att hitta nycklarna. Mördaren krossade fönsterrutan med rektorns huvud. Karl fick panik, han letade i lådorna. Mördaren försökte öppna dörren. Karl hittade nycklarna. Exakt när han hittade dem så öppnade mördaren dörren. Mördaren gick långsamt emot Karl. Karl såg en kemikalieflaska och sprang till den. Sedan var mördaren framför honom och då sprutade han flaskans innehåll i mördarens ögon och gjorde honom blind. Karl sprang till dörren med nycklarna i sin hand, exakt när han kom till dörren så tappade han nycklarna. Han vände sig om och såg mördaren med en kniv i handen. Till slut så öppnade han dörren och sprang till bilen, han såg att mördaren var bakom hans bil så Karl backade bilen så att mördaren blev påkörd. Sen åkte hem han, låste sin dörr och lade sig i sängen.

Armin Seterovic, 11 år 4-5 B, Backa Röd

...en tjej som var kär i Justin Bieber och en gång när jag var på hans konsert lyckades jag nå fram till honom bland publiken, då gav han mig en puss.

Älskar dig, Justin Bieber.

Justin Bieber är söt.

Justin Bieber har bil.

Jag vill ha Justin Bieber.

Jag och han var i USA, han är fin Justin Bieber.

Alma Berisha, 12 år Backa Röd

... en kille som var 16 år. Han bodde i New York. Han drömde om att bli popstjärna. Han sjöng, spelade tv-spel och älskade sport.

Han började skriva låtar, sedan tränade han. Han tränade nästan hela tiden. Han åkte till stan och började sjunga. Sedan kom den fantastiska dagen och han fick sjunga inne i stan.

Sedan blev han kändis. Han blev också miljonär. Han blev jätteglad.

Hussein Kagalwala 10 år Backa Röd

...en kille som hette Cristiano Ronaldo. Han var fotbollsspelare och hade magiska frisparkar. Ronaldo kom från Portugal. Han spelar i Real Madrid som vänsterytter. Real Madrid köpte honom för cirka 1-1,3 miljarder. Ronaldo är född 1986.

Can Cayirlioglu, Backa Röd

...en kille som hette Linus. Han var en snäll kille som gillade gröna äpplen. Linus var en nyfiken kille. En dag skulle han vandra genom skogen. Han skulle till sin farmor, hon var sjuk. Den dagen ville han gena i skogen för han ville ta sig snabbare dit.

När han var i skogen fick han syn på ett äpple, han gick fram till äpplet och skar han en bit för han ville smaka. Då märkte han att äpplet blev helt igen, han tänkte: helt otroligt! Linus sprang till sin farmor och berättade men hon trodde honom inte. Men så skar farmor en bit och upptäckte att äpplet blev helt nytt.

Från den dagen sålde Linus och farmor äppelpaj på torget och farmor kunde spara sin pension.

Marcello Sokoli 12 år, Backa Röd

...som jag inte kunde sova. Jag drömde om spöken och därefter var jag rädd att gå ut. En dag skulle jag vara barnvakt åt min lillebror. När han sov somnade jag också. Och jag var skiträdd för spöken men när jag berättade det för min mamma sade hon att det inte finns spöken. Då blev jag inte längre rädd för spöken.

Vedato Berisha Backa Röd

...en kille som hette Ali. Han var 19 år. Ali bodde i Backa. Han slutade skolan efter nian. Han hade bara kompisar som var äldre än honom. Ali var knarklangare och han tog knark själv. När han skulle sälja knark så var köparen en civilpolis men Ali visste inte att han var en polis. Efter den dagen köpte civilpolisen mycket knark av Ali. Ali litade på honom så han gav honom ett jobb och de gick på uppdrag tillsammans. Efter ett par veckor tyckte civilpolisen att det var roligt men poliserna ville att han skulle få högsta straffet. Efter några dagar tog polisen honom in till fängelset i en vecka och då insåg Ali att det blivit allvarligt för honom. När han kom ut från fängelset gick han till civilpolisen och berättade att han ville lägga av med knark och att börja ha en familj och ha det bra. Så Ali gav all knark till civilpolisen och gick iväg till arbetsförmedlingen för att söka jobb. Civilpolisen gick till stationen och berättade allt, de bestämde sig för att kalla honom till stationen. De tog honom och berättade för honom allt och att de ville ge honom en hög dom men eftersom han ville leva ett bättre liv och ha en chans till så fick han en andra chans.

Ahmed och Gazmend Sokoli Backa Röd

...när solen och vinden började diskutera om vem som var starkast.

Solen tyckte han var starkast men vinden tyckte han var starkast då bestämde de sig för att göra en tävling, solen säger: du ser den där mannen som går där nere, den som får av honom jackan vinner och är starkast. Vinden blåste och blåste men mannen höll i sin jacka av kyla. Solen satte fullvärme på honom då tar mannen av sig jackan på grund av all värme så solen vann!

Jonathan, Backa Röd

...ett slott i skogen och det var en kung som bodde i slottet. Han hade hört att en kille kunde göra magiska drycker. Han skickade en slav till killen.

Det knackade på killens dörr. Han öppnade och frågade vad som har hänt. Då sade slaven att kungen har blivit sjuk.

De hämtade kungen till slottet och till kungens sal och pratade om vad som hände. De fick tag i en häxa och lade henne i fängelset. Hon gjorde magi så att hon kunde gå in i kungens drömmar. Killen gjorde drycken så att häxan skulle dö om han drack den. Han hämtade drycken och gav den till kungen. Kungen drack och häxan dog.

Berkant Genc 10 år Backa Röd

...en flicka som bodde på ett barnhem. Men hon ville inte bo där, hon letade efter sin mamma och pappa för hon visste att de levde. Hon hade inga vänner. Sedan kom en kille som började bråka med henne, efteråt så blev de kära, så kom en flicka som blev avundsjuk. Men så blev de vänner för flickan bad om ursäkt. Men senare under dagen kom hennes mamma och sade:

– Hej gumman.

Alice sade:

– Nej jag vill inte ha dig, du lämnade mig ensam i en garderob i 7 dagar och du åkte till Spanien själv med en kille sedan kom du aldrig tillbaka.

Aicha Caceres 4an, Backa Röd

...en kvinna som hette Anna. En fredag var hon ute och shoppade. Plötsligt började det regna. Anna sprang till den närmaste affären och då kom hon till Eriks godisaffär. Vid första ögonkastet blev Anna förälskad i en kille som jobbade i godisaffären, han hette Erik. Samma för Erik, han blev också förälskad i Anna. Erik frågade Anna om hennes nummer och hon gav honom det. En vecka senare ringde Erik, Anna och frågade om hon ville gå till en restaurang som hade god mat. Dem gick till restaurangen och hade kul och i slutet av kvällen fick Erik veta att Annas pappa, Peter var osams med Eriks mamma. Dem var osams för att Peter var Sverigedemokrat. Och Eriks mamma var vänsterpartist. Så de kunde inte vara tillsammans så dem bestämde sig för att fly till ett annat land. De gjorde det och levde lyckliga i alla sina dagar

Hedra H

...en fågel som inte kunde flyga. De andra fåglarna retade henne. På vintern fick hon ingen mat men hon gav aldrig upp. Den stackars fågeln fick lida. En människa hittade fågeln och förstod att hon inte kunde flyga. Människan tog henne till veterinären. De lärde henne att flyga så blev hon lycklig i alla sina dagar.

Adishka Tari, 10 år Backa Röd

...ett troll som bodde i skogen som hette Trollis. Alla var rädda för honom eftersom han såg farlig ut. Han var snäll men alla trodde att han var farlig. Trollet var jätteledsen över att ingen trodde på honom.

Fast en dag räddade han en kvinna som blev rånad utanför trollets grotta, trollet hörde henne skrika och räddade henne. Trollis ringde polisen, polisen kom och tog tjuven.. Efter den dagen trodde alla på att Trollis var ett snällt troll.

Edvin Demo Backa Röd

...en kille som hette Fredrik. Han var nybörjare på fotboll, hans pappa var tränare i laget Gais. Fredrik fick börja där och hans pappa hade mycket att lära honom. Det tog honom runt 2-3 månader att lära sig att passa och det tog ett år tills han förstod spelsystemet. När han var tretton år provtränade han för Ajax, och fick börja där. I det laget var det några som inte hade hans spelsystem. Under en viss tid tyckte Fredrik att han ville börja i Arsenal.

Arsenal lade ett bud på 500 dollar, och Fredrik accepterade erbjudandet och flög till London. Han ville sluta i Arsenal för att han saknade familjen. Han tyckte att det var tufft utan familjen så han slutade i fotboll och återvände till Göteborg, där han bodde. Han levde lyckligt med sin familj och han tyckte att familjen var det viktigaste. Man behöver inte vänner, familjen är det viktigaste i hela världen.

Yassin 10 år, Backa Röd

Längst upp från vänster: Atrina, Tommy och Martin. I mitten Hussein. Nedanför honom till vänster (i blå tröja) Armin och till höger (delvis skydd) Taha. Längst ner från vänster: Yassin, Homeira, Mohammed, Berkant och Adishka.

Den dagen blev jag riktigt kär

EN KVÄLL fick jag ett konstigt sms: Du ska möta din livs kärlek på Gröna Lund.

När jag vaknade hade jag och mina kompisar bestämt att vi skulle åka till Gröna Lund. Vi träffades på busshållplatsen och vi gick på bussen. Det tog bara 30 till 40 minuter från oss.

När vi var framme betalade vi ingenting och gick in. Vi var jätteglada, alla var på ett fantastiskt humör. Vi började åka och efter en stund blev vi lite hungriga, så vi gick för att äta. Efteråt gick vi och köpte glass och när alla var klara började vi att åka igen.

Jag märkte att en av mina vänner började vara otroligt snäll mot mig.

Han var en jättesnygg kille så jag anpassade mig och var lika snäll.

När vi skulle åka berg-och-dalbanan så ville han sitta vid mig och det ville jag faktiskt också innerst inne. När vi började åka så steg spänningen och då började han slå lätt på mitt lår. Jag fattade inte vad han ville mig så jag lade inte ner tid på det.

På vägen hem fick jag ett sms från honom och det visade sig att han ville hålla min hand. Jag blev jätte glad.

Den dagen blev jag riktigt kär i den killen. Han betyder väldigt mycket för mig idag.

Melisa Skenderovic, Backa Röd

Kristin, Songül och Linnea.

FOTO: HOMEIRA TARI

FOTO: DANIAL NAZEM

För Kristin är midsommar bästa högtiden

KRISTIN Svensson är 30 år. Hon började läsa till musklärare för fem år sedan och har vikarierat till och från sedan dess. Hon har vikarierat på Skälltorpsskolan under vårterminen 2012 och vårterminen 2013. Kristin jobbar som musiker och sångare, framförallt på olika medeltidsmarknader och festivaler runt om i Sverige. Hon har sjungit i kör sedan hon var tre år och spelat fiol sedan hon var fem, så hon har inga minnen av hur det var innan hon började med musik. Musiken har varit hennes liv sedan dess. Musiken har alltid funnits runt om henne, hennes pappa var klassisk gitarrist och de har alltid spelat och sjungit hemma. Om det är ett instrument hon ska spela så är fiol hennes favorit, men om hon ska lyssna så är

harpa, kontrabas och flöjter hennes favoriter.

För 10 år sedan tyckte hon om folkmusik mest. Idag är det viktigare för henne hur musiken framförs än vad det är för musikstil. Hon gillar att lyssna på det mesta så länge det svänger, låter bra och har en bra text.

Hon tycker mycket om Nanne Grönvall, Povel Ramel och Magnus Uggla. Men hennes favorit är Zarah Leander.

Filmen hon gillar mest är "Cacan", gammal film med Frank Sinatra. Hon gillar den för att det är mycket sång och dans i den.

Boken hon gillar mest är då "Alkemisten" av Paolo Coelho.

Midsommar är Kristins favorithögtid. Då är det mycket dans och musik hela dagen. Att fira

midsommar är en viktig tradition för henne.

Kristin och Linnea kom till Röda stugan för att berätta historier om midsommar och fira den med oss. Linnea berättade om att midsommar funnits jättelänge, ända sedan vikingatiden. Hon berättade också att man firar det för att det är mitt i sommaren och det är årets ljusaste natt. I gamla tiden hade man inget att göra så man hade fest i en sådan dag.

Efter att Linnea berättat, dansade hon med alla barn och ungdomar runt midsommarstången och Kristin spelade fiol. Och efter allt dansande och spelande bjöd fritidshandledarna Homeira och Tommy på tårta, korb och bröd.

Songül Yagci, Backa Röd fritidsgård

MIN DRÖM är att bli veterinär

NÄR JAG VAR 3-4 ÅR ville jag bli bonde så nu har jag ändrat mig, för jag har börjat gilla djur mer och mer. Jag vill operera och hjälpa djur. Och jag älskar alla djur förutom grisar och apor. Men jag skulle ändå hjälpa dem om de skulle behöva hjälp. För att annars hade jag tyckt synd om de djuren. Jag vill hjälpa alla djur så mycket som möjligt även om jag inte gillar alla djur. Jag vill inte bli någon vanlig veterinär utan jag vill vara en veterinär som reser runt jorden och hjälper vilda djur, då får jag också lära mig mer om olika djur. Om man vill bli veterinär så måste man välja Natur när man ska börja i gymnasiet.

Backa är en väldigt bra plats. Här kan man hitta mer vänner och ha jättekul. När vi jobbar med Made in Backa så brukar vi lära oss mer om språk och då kan jag bli en veterinär som kan resa jorden runt. Det är viktigt att lära sig språk innan man åker till ett annat land för då är det lättare att förstå varandra.

Mohamed Gulamhusein 9 år Backa Röd

Lite om Indien

DET ÄR VARMT i Indien. Solen lyser skönt. Ibland är det kallt och då ösregnar det. Sedan torkar det så det är ok. Men i naturen är det skräp överallt och då luktar det äckligt. Det finns hundar överallt men det är farligt för de kommer efter mig.

Zainab Kanchwala, 10 år
Backa Röd

Kris i Turkiet

IDAG är Turkiet i kris för att president Recep Tayyip vill förstöra landets äldsta park. Han vill också att Turkiet ska bli en diktatur.

Can Cayirlioglu
Backa Röd

Jag gillar London

I LONDON är det kallt som i Sverige men det finns lite värme också. Jag gillar ändå London. Där finns fina hus och min kusin bor i en villa. Jag vill åka dit för att det är roligt att vara med dem. En gång spelade vi fotboll och Nintendo. En gång såg jag en hare när jag var ute med min kusin. Jag har varit med min kusin i jätteaffärer och köpt godis. Där finns folk överallt.

Jag önskar att jag får åka dit igen och leka med min kusin.

Sakina Kanchwala 8 år Backa Röd

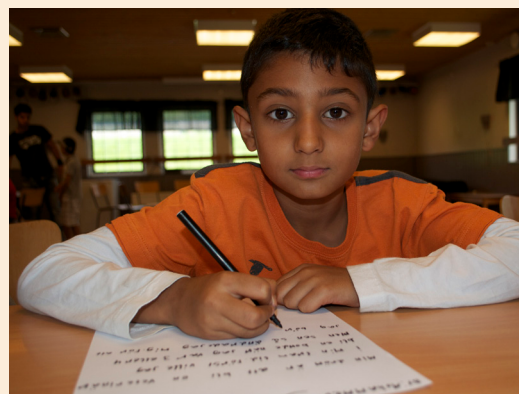

FOTO: HOMEIRA TARI